

по-хубав рай на земята! – За мое щастие, поне за малко съм тук и се старая да не мисля за връщането си и за грижките, неприятностите, мизериите, които ме чакат у нас.

Поздравявам те и те целувам най-сърдечно. Пиши ми, моля ти се и то тук, на тукашния адрес, защото в Люблина сега няма никой.

Лиза

92.

На лист-бланка
Grad Stermol
Gerklje pri Kranju:
Стермол,
5. VIII. 37

Мили Ваньо,

Добре си личи по писмото ти, че те болят зъби – един тон, едни любезности. – ох! ох!...

Но виждам, че има и нещо друго – изглежда, че не си получил (може да си го получил по-късно, след като си писал), писмото ми от Лайпциг, на път за Югославия. – Ако изобщо човекът, на когото го дадох, го е пуснал!... В него писмо ти отговорях на твоето, което получих в Берлин, преди заминаването си. Пиших ти за преводите с фрау Фробениус, за Берлин и за неприятностите в София (които ти така галантно вземаш върху себе си!!!). Които се състоят в това, че са ме уволнили в М-ството. – Мили мой, не ти ли казах, като излезе статията на Вл. Василев в Златороз, в една и съща книжка с моите преводи от Пушкин, че Балабанов⁷⁵ сигурно ще прави-струва, но ще си излее върху мене ядът!.. понеже на Вл. Василев не може сега нищо да направи!

Като се видим, ще ти дам да прочетеш писмото на сестра ми, за да видиш, как са постъпили, как са дирили предлог, за да ме уволнят, – въпреки трите ми заявле-